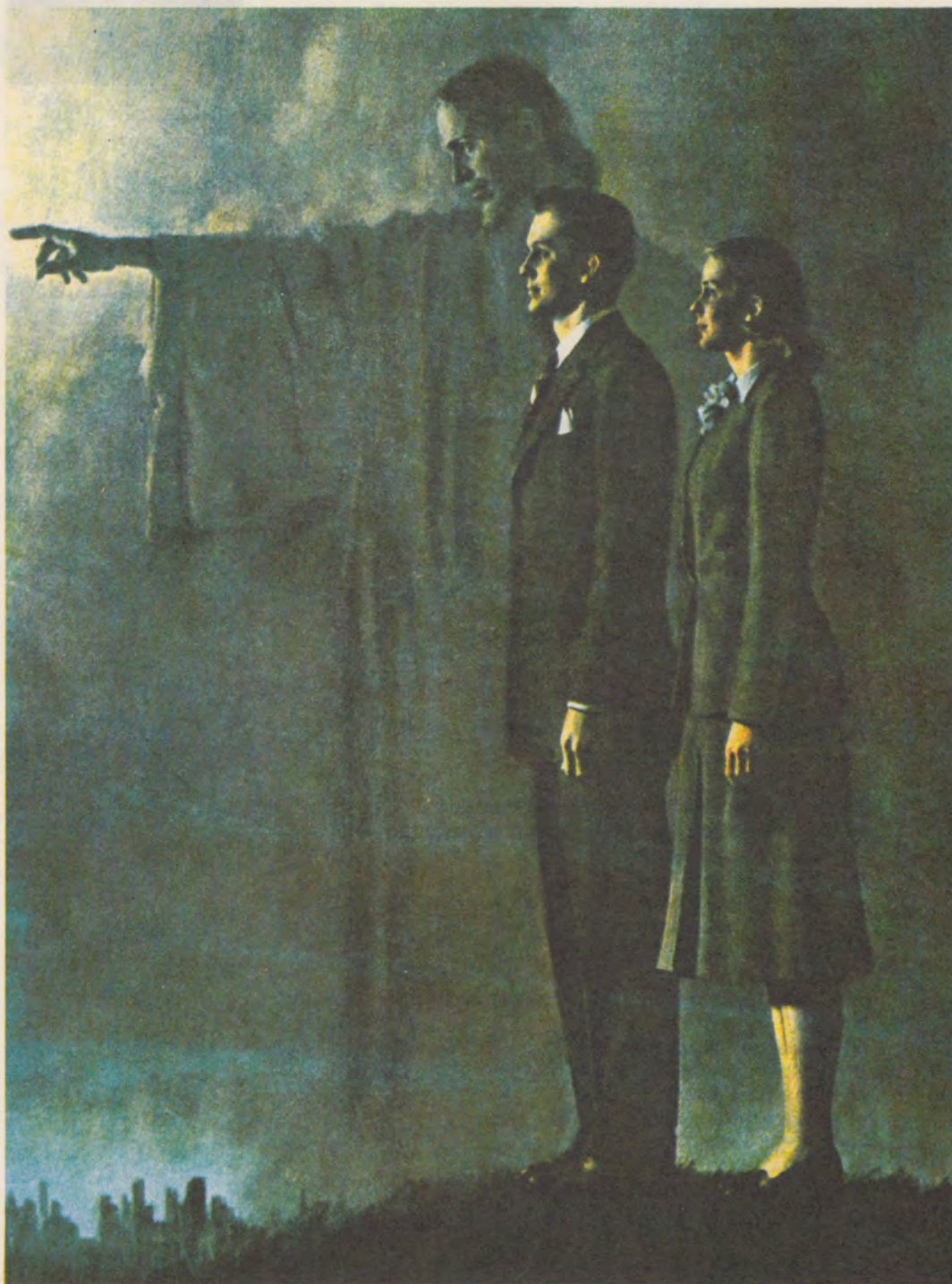

AUG 91

Curierul Adventist

Organ al Bisericii Creștine Adventiste de Ziua a Șaptea
din România

„Duceți -vă... și propovăduiți Evanghelia
la orice făptură“

Meditație

Am văzut lumina zilei în 29 ianuarie;
Vîntul sufla zăpadă și ger.
priveam, dar nu vedeam;
simțeam, dar nu știam;
plîngeam, dar n-auzeam.
În brațele Tale, Doamne
destinul vieții aveam!

M-am scăldat în razele dimineții,
în aroma florilor și cîntecul păsărilor.
Și ochii s-au luminat;
piciorul l-am înțepat
de atît alergat...
În mîinile Tale, Doamne,
cătăm primul scăpat!

Am crescut mare la fel ca toți oamenii;
Și mă zbăteam să fiu la fel ca ei.
Credeam că progrez
dar tot mai mult oftez,
căci nu înaintez.
În palmele Tale, Doamne,
Vreau să mă ancorez!

Am ajuns la răscruce, la primul popas...
și ochii căutau în zare sfat de urmat.
Aleargă-nainte!
mă doare fierbinte
să știu ce-i cuminte.
La degetul Tău îndreptat
am să iau aminte.

M-am legănat bătut de vîntul 'nălțimilor;
Și-am schiopătat înțepat de spinii adîncimilor.
cu suflet adesea cernit,
de gînduri amare rănit,
și demoni mereu hăituit...
În mîinile Tale, Doamne
Vreau ca să fiu ocrotit!

Am văzut minunile Tale împrăștiate de-a lungul
anilor
cu risipă de har și iubire!
Și ochiul privește la Miel,
și inima bate la fel
și buzele cîntă cu zel:
În brațele Tale, Doamne,
pe veci să rămîn cu El!

**PE
PALMELE
TALE,
DOAMNE,
VREAU
SĂ
MĂ
ODIHnesc**

Aldea Traian

CURIERUL ADVENTIST

Nr. 8/1991

Revista
CURIERUL ADVENTIST
este
organul oficial
al Bisericii Creștine
Adventiste de Ziua a Șaptea
din
România

APARE LUNAR

Redactor:
Dumitru Popa

Secretar redacție:
Coconcea Octavian

Membrii comitetului
redacțional:
D. Popa, O. Coconcea, N. Dumitrescu, L. Forray.

Colaboratori:
Niculescu Teodor, Danci Petrică,
A. Timiș, B. Roșca, I. Bi-diuc,
I. Huțanu, Gl. Deac, A. Engelhardt,
E. Niculescu și V. Peicu.

CUPRINS

Meditație	cop. 2
Ți-ai găsit locul?	1
Festivalul Evanghelizării	3
C.N.E.	5
Nu te ruga pentru Ploaia Tîrzie	7
Seminar Marantha	11
C.N.E.	14
Avancronică la C.N.E.	15
Genoveva	16
Eu sînt acela	Cop.3
Mama	Cop.3
Bucuria Împlinirii	Cop.IV
Sfîrșit de cale	Cop.IV

Editura
CURIERUL ADVENTIST
Biserica Creștină Adventistă
de Ziua a Șaptea din
România

Redacția și Administrația:
București, Str. Plantelor 12
Sectorul 2
Telefon: 20.76.65

Ți-ai găsit locul?

Campania Națională de Evanghelizare, ne aruncă fiecăruia dintre noi o provocare. Ca membru al Bisericii lui Hristos, sînt răspunzător pentru lucrarea de predicare a Evangheliei, înaintea lui Isus, Mîntuitorul meu.

Pentru fiecare minte, pentru fiecare inimă și pentru fiecare mîna este ceva de făcut. Mîntea să plănuiască, inima să pulseze și mîna să execute.

Viața noastră religioasă are nevoie de o reînviore. Inspirația ne spune: „Monotonie care predomină în ciclul serviciilor divine în comunitățile noastre trebuie tulburată. Aluatul activității trebuie să fie introdus pentru ca membrii comunității să lucreze în locuri noi și să folosească metode noi. Puterea Duhului Sfînt va mișca inimile noastre atunci cînd această monotonie fără viață, va fi alungată și mulți care multă vreme au fost priviți doar ca simpli spectatori leneși, vor începe să lucreze cu stăruință... Dumnezeu lucrează, îngerii lucrează și oamenii trebuie să lucreze pentru mîntuirea sufletelor. Pretutindeni pier suflete în păcate, și Dumnezeu spune fiecărui suflet credincios: „Grăbește să le vii în ajutor cu solia pe care ți-o voi da... O biserică lucrătoare care se străduiește pentru suflete va fi o biserică ce se roagă, o biserică ce crede și o biserică ce primește.

O activitate asemenea aceleia a lui Hristos, însoțită de rîvnă plină de stăruință, va aduce recolte bogate. Succesul misionar va fi în proporție cu efortul depus din toată inima... orice efort făcut în lucrarea misionară, a adus sănătate spirituală comunității, și nu numai că a ajutat la creșterea numărului de membri, dar a contribuit și la creșterea zelului sfînt și a bucuriei...

Mulți au stat prea mult timp într-o stare de adormire. În timp ce unii au lucrat cu stăruință și au dat pe față o energie crescîndă, alții au stat ca spectatori și au fost gata să facă observații pline de critică cu privire la metode și la rezultate...

Ei fac lucrul acesta, cu toate că niciodată n-au pus mîntea la lucru pentru un plan prin care suflete prețioase ar putea fi salvate pentru Hristos. Ei sînt gata să găsească greșeli la aceia care fac ceva... Ei sînt șocați de faptul că lucrarea nu se poate face fără eforturi de lepădare de sine, de răstignire a eului. Ei se așteaptă la reușită și socotesc că trebuie să se bucure de același succes pe care l-au avut apostolii în Ziua Cincizecimii“.

Mai departe aceeași pană inspirată ne pune întrebări răscolitoare: „Cît timp le trebuie visătorilor să se trezească? Cînd vor deveni ei martori credincioși pentru Dumnezeu? Cîtă vreme va tre-

ce pînă vor purta jugul lui Hristos? Cît timp din zi au pus ei deoparte pentru comuniune cu Dumnezeu? Cîți au un timp de contemplare și de rugăciune arzătoare? Cîți s-au educat în obiceiuri de economie ca să ofere daruri pentru Casa Domnului? Cîți și-au încălzit inimile prin practicarea dărnicii? Cîți au făcut eforturi stăruitoare în a inspira pe alții să lucreze pentru Domnul?...Cînd puterea dumnezeiască este unită cu efortul omnesc, lucrarea se va întinde ca focul în miriște“.

În acest context deosebit, cînd biserica lui Dumnezeu trăiește experiențe arzătoare, ce faci tu?

Locul tău este în lan. Tu unde ești? Stăpînul te așteaptă să-ți încredințeze partea ta de lucru pentru ca apoi să-ți dea și partea ta de moștenire.

Ți-ai găsit locul rînduit de Domnul, sau stai încă pe scaunul spectatorilor? Nu cumva te bucuri doar auzind experiențele pe care le fac frații și surorile tale? Și spectatorii se pot entuziasma și se pot bucura, ei pot plînge și pot lua hotărîri, dar numai în timpul spectacolului. Ei nu fac parte din acțiunea care se desfășoară; ei doar pot aplauda sau huidui. Ei pot vedea și aprecia greșelile pe care le fac cei care lucrează, dar nu produc nimic. Poți să-ți vezi liniștit de treburile și preocupările tale, în timp ce secerișul este mare iar lucrătorii sînt puțini? Aștepți ca Stăpînul să te cheme la răsplată, din piață? Lucrul acesta nu se va întîmpla niciodată. Nicăieri în Scriptură nu vei găsi vreun cuvînt care să încurajeze lenevia și indiferența spirituală.

Biserica de pe urmă a lui Hristos este simbolizată în cartea Apocalipsei printr-un înger zburînd cu iuteală mare, timpul este pe sfîrși te.

Prin mijlocul cerului — văzut de toți. Biserica trebuie să se facă cunoscută ca una care are o misiune și o responsabilitate față de lume. Ea are de prezentat tuturor locuitorilor pămîntului, o Evangheliă veșnică: Evanghelia dintotdeauna reprezentînd „credința dată sfinților odată pentru totdeauna“.

Biserica, biserica, dar cine este biserica? Ești tu și sînt eu. Tu și cu mine trebuie să ne găsim reprezentați de acest înger. Tu și eu sîntem soamați de cer să transmitem tuturor locuitorilor pămîntului unde ne ducem existența, această Evangheliă pe care Domnul Hristos o numea „Evangheliă aceasta a Împărăției“.

Iubite frate și stimată soră, drag tînăr și copil! Trezește-te din visare! Ridică-te de pe scaunul de spectator și judecător! Caută-ți locul în rîndul aceluia care simt că au ceva important de făcut acum.

N-ai vrea să fii tu îngerul acela care se grăbește în fața tuturor oamenilor cu Evangheliă cea veșnică, ca s-o vestească tuturor locuitorilor?

Isus te așteaptă, Dumnezeu te cheamă! Îngerii sînt gata să te însoțească. Frații și surorile tale care și-au găsit deja locul sînt gata să-ți spună bun venit la lucru.

Locul tău este gol și te așteaptă. Partea ta de lucru nu poate fi făcută de altul. „Intră astăzi în via Mea! Părăsește scuzele, renunță la lucrurile secundare care te pot împiedica. Ceasul al unsprezecelea a sunat de mult.

„Și atunci va veni sfîrșitul“.

Domnul să-ți facă parte de bucuria lucrului împlinit și să te cheme în bucuria Stăpînului tău!

N. Dumitrescu

— **Predicarea Evangheliei**, înseamnă a pune mîinile ascultătorilor tăi, în mîna Domnului.

— **Predicarea creștină**, cuvîntarea unui slujitor al lui Dumnezeu, a cărui viață are în centrul ei pe Isus Hristos.

— **Ceea ce cred oamenii despre Isus Hristos** depinde mai puțin de persoana lui Isus Hristos, și mai mult de ceea ce ei cred despre noi atunci cînd le vorbim despre Isus Hristos.

F. Bresee

FESTIVALUL EVANGHELIZĂRII

Marea sală a sporturilor situată în frumosul oraș din inima Transilvaniei, Tîrgu Mureș, a găzduit între 3 și 6 iunie 1991 „Festivalul Evanghelizării”, organizat de Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea din România, Asociația Pastorală, cu participarea unor oaspeți de seamă din partea Conferinței Generale A.Z.S. și a Diviziunii Euro-Africa de care aparținem.

La această manifestare au participat pastorii Bisericii A.Z.S. din România și o bună parte dintre soțiile acestora, comitetele conferințelor și comitetul Uniunii, elevii și profesorii Seminarului Teologic și multe alte persoane din biserica adventistă și din afara ei.

Directorul general al Asociației Pastorale din cadrul Conferinței Generale, Dr. Floyd Bresse, Directorul Asociației Pastorale de la Diviziune, Dr. Johannes Mager și asociatul acestuia, Brad Thorp, cunoscutul evanghelist al Bisericii A.Z.S., au făcut întâlnirea deosebit de agreabilă.

Programul, deși foarte încărcat (de la 8 a.m. — 9 p.m.) a fost deosebit de instructiv și reconfortant pe plan spiritual, iar expunerile vorbitorilor au fost pline se substanță, interesante, mobilizatoare, bine ilustrate și în acord cu doctrina stabilită, chiar dacă uneori, prin stil și noutatea metodelor, deranjau gândirea tradițională și conservatoare.

În fiecare dimineață, după minuterile devoționale, cei trei vorbitori oaspeți, menționați mai sus, prezentau succesiv diverse aspecte ale activității pastorale

și ale lucrării de evanghelizare. După amiaza urmau alte prezentări, instrucțiuni, întrebări, explicații, pentru ca după cină să urmeze însuflețitoarele rapoarte prezentate de cele cinci conferințe despre activitatea lor privitoare la lucrarea de evanghelizare. Au fost prezentate minuni ale harului mîntuitor, care conduce pe oameni de la întuneric și josnicie la lumină și măreție spirituală. Să fie laudat Domnul pentru toată lucrarea dragostei Sale!

Fiecare vorbitor și-a centrat expunerile asupra unor aspecte specifice lucrării pastorului. Redăm în continuare pe scurt conținutul acestora:

Fratele Floyd Bresse, specialist în activitatea de predicare și instruire a expus pe scurt ce este și care sînt preocupările

fășura cu succes activitatea (literatură, casete, video-casete, diapozitive etc.)

4. Asistarea soțiilor pastorelor în satisfacerea trebuințelor lor spirituale, emoționale și profesională, pentru a sluji cu randament sporit biserica alături de soții lor;

5. Instruirea prezbiterilor chemați să îndeplinească în biserică o activitate laică prin care sufletele sînt conduse la Hristos, astfel ca aceștia să poată fi ajutoare de preț pastorului;

6. Coordonarea editării unei reviste destinată pastorelor și clericilor în general, revistă ce tratează subiecte specifice acestei categorii sociale (Revista „Ministry” care se editează sub egida Asociației Pastorale la

Acela care caută o binecuvîntare numai pentru sine, nu se roagă cum trebuie. (M.F. 107).

Asociației Pastorale și în ce fel poate fi eficient pastorul în lucrarea de predicare. În rezumat, dînsul a arătat că Asociația Pastorală are în vedere următoarele directive:

1. Lucrarea de evanghelizare care constituie principala menire a pastorului;

2. Continua perfecționare spirituală, intelectuală și profesională a pastorului pentru a face posibilă o lucrare cu randament maxim în biserică și în afara ei.

3. Punerea la dispoziția pastorului a mijloacelor de care acesta are nevoie pentru a-și des-

Conferința Generală constituie o asemenea publicație).

7. Stabilirea de contacte cu pastorii și clericii activi din toate confesiunile prin intermediul revistei menționate și prin organizarea de seminarii.

Ocupîndu-se de predicare, fratele F. Bresse a accentuat faptul că aceasta trebuie să fie biblică, orientată spre satisfacerea trebuințelor sufletului omenesc și centrată în Hristos Domnul nostru. Pastorul trebuie să fie un maestru al cuvîntului pentru a face adevărul mai ușor de înțeles și de reținut, folosind logica și stîrnind emoții care să ducă la

decizii în vederea mântuirii.

Fratele Iohannes Mager a vorbit despre relația dintre pastorii întăriți prin binecuvântare și ceilalți membri ai bisericii, arătând că, într-un anumit sens, toți membrii bisericii sînt întăriți pentru preoție la data botezului (1 Petru 2,9), și că nu există deosebiri esențiale între aceștia și pastori. Membri „laici” nu sînt chemați doar să asculte, să cînte, să se roage, sau să spună „amin”, ci sînt chemați să slujească, să depună mărturie, să învețe pe alții după darurile date lor de Duhul Sfînt. Căci fiecare a primit unul sau mai multe daruri „spre folosul altora” (1 Cor.12,7) „în vederea zidirii sufletești a bisericii” (1 Cor. 14,12). Cei ce nu-și pun în valoare darurile primite părăsesc biserica și jefuiesc comunitatea de serviciile pe care le-ar putea aduce.

Vorbitorul a arătat că Duhul Sfînt este gata să desăvîrșească biserica. Asemenea curentului electric, cînd instalația e gata, Duhul Sfînt este prevăzut pentru a furniza energia necesară. Noi putem fi acum plini de Duhul Sfînt dacă nu vom împiedica revărsarea Lui asupra noastră. Roadele Duhului (Gal. 5, 22-23), superioare altor daruri, lucrează în noi, darurile sînt date pentru alții. Nimeni nu are toate darurile, dar toți trebuie și putem să avem toate roadele Duhului. Darurile fără roade nu folosesc la nimic. Unii se vor lăuda cu ele dar vor fi respinși (Mat. 7, 21). Dar prin roadele

Duhului se manifestă desăvîrșirea.

Entuziastul și talentatul evanghelist Brad Thorp, s-a ocupat de Campania Națională de Evanghelizare din țara noastră din perioada 1 iunie 1991 — 30 mai 1992, în cadrul căreia conducerea Bisericii Creștine Adventiste de Ziua a Șaptea din România cheamă pe toți membrii ei la un efort sporit și organizat pentru a trezi conștiințele unui popor, unui număr cît mai mare de cetățeni ai noștri de orice naționalitate sau grupare socială pentru a-și preda viața lui Isus Hristos Mîntuitorul nostru care și-a vărsat sîngele în vederea mîntuirii noastre.

Campania își propune să conducă multe suflete la Isus să înalțe crucea și principiile morale de guvernare a lui Dumnezeu, să îndrume atenția la Biblie ca singura sursă nerătăcitoare pentru a cunoaște adevărul mîntuirii.

Activitatea de evanghelizare va avea ca centru comunitățile locale calificate prin lucrarea Duhului Sfînt și instruite corespunzător pentru a-și folosi fiecare darurile sale printr-o diversitate de metode în cadrul aceluiași principii neschimbătoare. Întreaga Biserică, fiecare membru, pastor sau laic, cu o înaltă instruire sau cu puțină educație, poate depune mărturie cu privire la felul cum l-a salvat Dumnezeu și la experiența trăirii sale cu El.

Vorbitorul a dat îndrumări cu privire la organizarea campaniei de evanghelizare, la felul în

care poate crește numărul celor dispuși să asculte vocea chemării la mîntuire de pe paginile Bibliiei.

Ultima expunere din cadrul programului desfășurat la Tîrgu Mureș, prezentată de fr. F. Breesee, a fost, ca și restul programului, de altfel tocmai ceea ce trebuia să fie, o chemare la consacrare în vederea umplerii noastre cu Duhul Sfînt care să repete cu noi la o scară mărită, experiența din Ziua Cincizecimii și să ducă la încheiere proclamarea Evangheliei în lume. S-au folosit textele din Ioel 2,23, Zaharia 4,6; 10,1; Fapte 2,1.2.44.45; 4,4.33; 5,41-42 și altele care descriu revărsarea binecuvîntărilor Duhului Sfînt prin cele două sezoane ploioase din Palestina, de toamnă și primăvară, care asigură creșterea și maturizarea recoltei pentru seceriș. Ultima și cea mai puternică manifestare a Duhului Sfînt poate avea loc dacă Biserica este gata să o primească.

Dar vorbitorul a repetat ca un leit motiv cuvintele:

„Niciodată să nu vă rugați pentru ploaie dacă nu sînteți dispuși să vă prindă furtuna”. Dacă umblăm după popularitate sau cultivăm păcate ascunse, nu trebuie să ne rugăm pentru Duhul Sfînt. După cum ploaia e însoțită uneori de furtună, revărsarea Duhului Sfînt va stîrni persecuție. De aceea cei ce se roagă pentru plinătatea manifestărilor

continuare în pag. 12

Participanții la întrînire în fața sălii Polivalente din Tîrgu Mureș.

Campania Națională de Evangelizare, care cuprinde perioada de 1 iunie 1991 — 31 mai 1992, este răspunsul nostru la chemarea urgentă a lui Dumnezeu și este menită să creeze condiții pentru angajarea tuturor mijloacelor umane și materiale disponibile pentru ca Evanghelia mântuitoare prin Isus Hristos să fie adusă la cunoștința tuturor.

Participarea. Scopul este ca în această campanie de evangelizare să fie implicată întreaga biserică A.Z.S. din România: fiecare membru, fiecare persoană din cadrul comitetelor conferințelor și al comitetului uniunii, toți pastorii, întreg personalul angajat al bisericii, fiecare grupă de tineri, toți conducătorii de activitate misionară, studenții și profesorii Seminarului teologic etc. În vederea realizării obiectivelor se stabilesc răspunderi ce revin fiecărui nivel de organizare a Bisericii A.Z.S. din România:

I. Răspunderile asociației pastorale în colaborare cu comitetul uniunii de conferințe:

1. Planificarea activității de pregătire și instruire, în vederea campaniei de evangelizare, instruirea la

II. Răspunderi la nivelul conferințelor

Responsabililor din cadrul Asociației Pastorale și evangelizării în strînsă cooperare cu comitetele conferințelor le revin următoarele sfinte îndatoriri:

1. Distribuirea, împreună cu pastorii, a localităților prioritare în care se vor desfășura acțiuni ample de evangelizare sau seminarii de Apocalips prevăzînd: data de începere, durata, persoana care conduce, mijloace, colaboratori etc.

2. Instruirea celor ce vor fi selectați pentru conducerea seminariilor de Apocalips la nivelul tuturor districtelor misionare.

— Perioada de instruire se va desfășura între 15 oct. — 15 nov. a.c. și va fi susținută de cei pregătiți pentru aceasta.

3. Punerea la dispoziția celor interesați de:

— Materiale pentru predici mobilizatoare în vederea campaniei de evangelizare.

— tematici pentru evangelizarea publică, diverse materiale pentru evangelizare, seminarii de apocalips, pliante, cele 24 studii biblice, Manualul pentru botez, diapozitive, la

CAMPANIA

NAȚIONALĂ DE EVANGHELIZARE

nivelul conferințelor, stimularea și supravegherea întregii activități de pregătire și desfășurare a campaniei.

2. Elaborarea de:

- cursuri pentru instruirea evangheliștilor laici
- materiale pentru evangelizări publice

- subiecte de predici mobilizatoare în vederea implicării membrilor bisericii în campania de evangelizare.

3. Furnizarea de alte materiale:

- Seminarii de Apocalips
- pliante, diapozitive, foi de sondaje publice etc.

4. Instruirea responsabililor Asociației Pastorale și de evangelizare de la conferințe și districte misionare.

- Acțiunea se va desfășura la sediile conferințelor între 15 sept. — 15 oct. 1991.

5. Implicarea Seminarului Teologic în campania de evangelizare

6. Angajarea personalului Uniunii de Conferințe în campanii scurte (5-10 ocazii) sau complete (18-24 subiecte), potrivit ofertelor făcute de conferințe.

transparente, Biblii, afișe, proiectoare etc.

4. Programarea diferitelor tipuri de evangelizare: publice, în familie, prin diverse seminarii, studii biblice în particular, asistență spirituală la telefon, prin corespondență etc.

5. Implicarea întregului personal al conferințelor în campanii de durată scurtă sau completă, seminarii, etc. după caz.

6. Coordonarea, supravegherea și evidența întregii activități prin rapoarte lunare scrise și verbale prezentate de pastori și comunități. Vor fi făcute vizite prin comunități pentru încurajare, îndrumare și stimulare.

III. La nivelul fiecărei comunități se vor desfășura următoarele acțiuni:

1. Stabilirea satelor, comunelor, orașelor sau cartierelor în care se vor desfășura cu prioritate activități evangelistice cu perspectiva întemeierii de comunități.

2. Alegerea și înregistrarea pînă la 15 sept. a.c. a tuturor celor ce doresc să se pregătească pentru a conduce seminarii de Apocalips, din toa-

te categoriile de membri ai comunităților: bărbați, femei, tineri, prezbiteri și alți membri ai comitetelor, instructori ai Școlii de Sabat, elevi, studenți, cadre medicale, persoane cu sau fără funcții în comunitate.

Proporția instructorilor este de 1 la 20 din totalul membrilor bisericii, ceea ce înseamnă 2600 de instructori pentru cele 3300 seminarii de Apocalips intenționate. De aceea, proporția de 1 la 20 trebuie considerată minimă, căci pentru a acoperi numărul de seminarii propuse, e necesar fie să completăm numărul de instructori pînă la 3300, fie să propunem mai multe seminarii pentru o persoană.

— Instruirea acestora trebuie terminată pînă la 15 nov. a.c.

3. Formarea grupelor care vor însoți pe conducătorii seminariilor de Apocalips.

4. Direcționarea predicării în sensul încurajării membrilor pentru activitate de evanghelizare

5. Dotarea echipelor constituite cu materiale necesare

6. Cîștigarea de prieteni prin diverse mijloace:

— Seminarii „Maranatha“ prezentate în toate comunitățile pentru a instrui pe membrii bisericii cu privire la felul în care să depună mărturie despre Hristos. Acestea ar trebui să înceapă CÎT MAI DEVREME, de îndată ce este posibil.

— oferirea de pliante, cele 24 studii biblice, sondaje de opinie, literatură, corespondență, studii biblice în familie etc.

7. Organizarea de servicii divine speciale cu prezentarea de mărturii și experiențe de încurajare și de stimulare. Toate aceste activități sînt menite să pregătescă calea pentru etapa a II-a a Campaniei Naționale de Evanghelizare.

În etapa a II-a (ianuarie-mai 1992) se vor desfășura seminariile de Apocalips și toate celelalte acțiuni programate și pregătite. Această etapă constă din 3 faze:

1. SEMĂNATUL — instruirea participanților la acțiunile de evanghelizare

2. finalizarea pregătirii candidaților pentru botez

3. oficierea BOTEZULUI la 30 mai 1992

Fie ca bunul Dumnezeu să-și reverse belșugul binecuvîntărilor Sale asupra bisericii Sale.

Comitetul Uniunii

Spiritul păcii este dovada legăturii cu cerul. (G.M. 32).

E. C. Whit

Cîndva, un reporter se adresează unui număr de persoane, de diferite vârste și ocupații, cu întrebarea:

„Care credeți — după părerea Dvs. — că este cel mai important eveniment din istorie?”

Iată cîteva din răspunsurile primite:

— Înfrîngerea Saracenilor la Tours.

— Despicarea atomului.

— Inventarea roatei.

— Înfrîngerea nazismului.

— Zborurile cosmice.

Al 6-lea răspuns veni de la un copil de 14 ani:

— „Nașterea Domnului Isus“.

„NU TE RUGA PENTRU PLOAIA TÎRZIE DACĂ...”

Doresc să vă mulțumesc pentru caldă părtășie de care ne-am bucurat în aceste trei zile. Mi-ar face plăcere să rămân cu Dvs. pentru Campania Națională de Evanghelizare. Pot spune că această întâlnire a fost unul dintre cele mai mari festivaluri ale evanghelizării la care am avut prilejul să particip pînă acum. A fost unul dintre cele mai entuziaste. A fost cel mai echilibrat în ceea ce privește raportul dintre pastori și membri laici. Eu cred că cei mai buni ani ai istoriei advente din România se află înaintea noastră.

„Și voi, copii ai Sionului, bucurați-vă și veseliți-vă în Domnul, Dumnezeul vostru, căci El vă va da ploaie la vreme, vă va trimite ploaie timpurie și tîrzie, ca odinioară” (Ioel 2,23).

Vă rog să nu fiți confuzi în legătură cu referirile făcute la ploaia timpurie și tîrzie. Aici nu este o teologie greu de înțeles. Este pur și simplu o ilustrație biblică, bazată pe cele două ano-

timpuri ploioase din Palestina antică.

Ierusalimul nu este un loc așa de uscat și fierbinte cum v-ați închipuit. Media anuală de precipitații este de 66,04 cm. Lunile de vară, însă, sînt uscate. Din mai și pînă în octombrie, în cursul acestor luni precipitațiile însumează numai 2,54 cm. În luna iulie, media ploilor căzute în Ierusalim este de 0,00 cm. Apoi în noiembrie vine ploaia timpurie. Este timpul semănatului și al săditului. Ploaia timpurie germinează sămînța semănată. Ploaia continuă să cadă în tot cursul lunilor de iarnă. Dar așa cum fermierul depinde de ploaie timpurie ca sămînța să încolțească, ei depind de asemenea, de ploaie tîrzie pentru coacerea secerișului. Și prin luna martie cade ploaia timpurie, urmată de secerișul orzului în aprilie și a altor cereale. Așa că Biblia vorbește despre aceste ilustrații pe care le ia din viața agriculturii. Și fo-

losește aceasta ca să ilustreze o revărsare specială a Duhului Sfînt la începutul și sfîrșitul bisericii. Ploaia timpurie a avut loc în Ziua Cincizecimii. În timpul ploii timpurii, învățăturile Domnului Hristos au încolțit și au ieșit la lumină, la viață.

Să deschidem în cartea Faptelor Apostolilor la capitolul 2, versetele 1-4, unde citim:

„În Ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc. Deodată a venit din cer un sunet ca vîjîitul unui vînt puternic, și a umplut toată casa unde ședeau ei.

Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s-au așezat cîte una pe fiecare din ei.

Și toți s-au umplut de Duh Sfînt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească”.

Acesta este raportul despre ploaie timpurie. Să deschidem acum cartea proorocului Zaharia. Ploaia tîrzie, așa cum

știm, pregătește lumea pentru seceriș. Secerișul acesta este o doua venire a Domnului Hristos. Și să nu uităm că Domnul ne spune că noi trebuie să cerem ploaie târzie.

„Cereți de la Domnul ploaie, ploaie de primăvară! Domnul scoate fulgerele și vă trimite ploaie îmbelșugată pentru toată verdeața de pe câmp“ (Zah. 10,1).

Este mai mult grâu la vremea secerișului decât la vremea semănatului. Vor fi rezultate mult mai bogate în timpul ploii târzii, decât au fost în perioada ploii timpurii. De aceea, Domnul ne spune că noi aceia care trăim în apropiere

aceasta însumează 130 de tone de apă. Există putere în ploaie.

În cartea Faptelor Apostolilor citim:

„Apostolii mărturiseau cu multă putere despre învierea Domnului Isus. Și un mare har era peste toți“ (4,33). Ei primiseră adevărul, dar Duhul Sfânt a fost Acela care le-a dat putere. De câtă vreme avem noi ca popor adventist adevărul? Cât de disperat avem noi nevoie de putere. Să nu fim niciodată mulțumiți că avem adevărul, fără a avea însă putere. Niciodată să nu fim mândri că facem parte dintr-o biserică ce are adevărul, dacă nu avem și putere. Semne și minuni înso-

folosească computerile lor și apoi să spună: „Acest lucru nu este posibil“. Acești sceptici își cunosc bine matematicile lor, dar nu cunosc Biblia. Cum se va putea termina oare lucrarea în această mare țară?

Zaharia ne spune: „Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor (Zah. 4,7). Eu știu, că fr. Thorp și fr. Mager mă vor înțelege. Nu prin Campanii naționale, deși acestea ajută. Nu prin programele Maranatha, deși ele ajută. Nu prin Seminarul de Apocalips deși ele ajută. Nici chiar prin Seminarul de Evanghelizare, deși ele sînt de folos.

Stimați frați și stimate surori, există o singură cale ce ajută la încheierea lucrării în România. Nu prin putere, nici prin genii, nici prin bărbați și nici prin femei. Nici prin membri laici și nici prin predicatori. „Nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul“.

În țara mea s-a construit un baraj uriaș, numit barajul Hoover. Ei au creat un lac uriaș. În spatele acestui baraj s-a format un lac deosebit de mare. Inginerii spuneau că sînt necesari patruzeci de ani ca să umple acest lac. Dar lacul s-a umplut numai în cinci ani. Ce s-a petrecut? Cine a greșit? Nu era nici o greșală. Dar următorii cinci ani după terminarea barajului, au fost ani foarte ploioși. Ei, specialiștii, n-au avut în calcul anii în care a plouat mai mult decât de obicei. Aceia care spun că lucrarea nu se poate termina, ei pur și simplu nu pun la socoteală plusul de ploaie pe care Dumnezeu o poate revărsa. „Nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu zice Domnul“.

Sînt și rezultate sau urmări neplăcute ale ploii timpurii și deci și ale ploii târzii. Să nu uităm, să nu ne rugăm pentru ploaie dacă nu sîntem pregătiți pentru furtună.

Unul din rezultatele neplăcute ale ploii timpurii a fost acela că apostolii și-au abandonat avutul, proprietățile lor.

„Toți cei ce credeau, erau împreună la un loc, și aveau toate de obște. Își vindeau ogoarele și averile, și banii îi împărțeau între toți, după nevoile fiecăruia“ (Fapte 2,44-45).

Fiecare dintre tinerii noștri, născuți ai lui Hristos, să aibe o iubire neegoistă față de toți ceilalți ucenici ai lui Hristos. (YI/25 mai 1893).

rea vremii sfîrșitului, trebuie să ne rugăm pentru aceasta.

Trebuie să fim foarte atenți atunci cînd ne rugăm pentru ploaia târzie. Ploaia este totdeauna o binecuvîntare... amestecată. Ploaia poate fi o veste bună, sau o veste rea, în raport de ceea ce ai plănuț să faci. Ploaia este o veste bună dacă vine imediat după ce ai semănat cerealele. Dar ploaia este o veste rea dacă ai plănuț să stai la camping, să întinzi cortul. Ploaia, este deci, o veste bună sau rea în raport cu planurile pe care le-ai făcut. Subiectul nostru în această oră este: „Nu te ruga niciodată pentru ploaie, dacă nu ești pregătit de furtună“.

De ce trebuie să vină ploaia? Poate pentru faptul că noi sîntem pregătiți numai pentru binecuvîntările ei, nu însă și pentru problemele pe care ea le produce. Nu te ruga niciodată pentru ploaie dacă nu ești pregătit să fii prins de furtună.

Aș dori să privim împreună la unele rezultate plăcute, apoi la unele rezultate neplăcute ale ploii timpurii și târzii.

În primul rînd să privim la unele rezultate plăcute ale ploii timpurii și noi credem că și ale ploii târzii.

Ploaia aduce PUTERE. De altfel în ploaie există o mare putere. Cînd ploaia cade în cantitate de 2,54 cm pe o suprafață de aproximativ un pogon de pămînt,

teau pe apostoli în acele vremuri de început, oriunde mergeau ei. Ei vindeau pe cei bolnavi, înviau pe cei morți, și din toată inima eu strig: „Doamne, fă din nou lucrul acesta! Fă lucrul acesta aici în România.“

Atunci a fost un succes atît de mare de cîștigare de suflete. „Cei ce au primit propovăduirea lui, au fost botezați; și în ziua aceea, la numărul ucenicilor s-au adus aproape trei mii de suflete“ (Fapte 2,41).

„Însă mulți din cei ce au ziseră cuvîntarea au crezut, și numărul bărbaților credincioși s-a ridicat la aproape cinci mii“ (Fapte 4,4).

„Cuvîntul lui Dumnezeu se răspîndea tot mai mult... și o mare mulțime de preoți veneau la credință (Fapte 6,7). Pescarii aceia, neșcoliți, fără educație, au pus în încercătură pe rabinii cei învățați. Fără să fi avut un prestigiu social în lume, ei au răsturnat întreaga societate; fără o putere politică, ei au ajuns mai puternici decât puternicul Sinedriu; fără nici un singur ostaș, ei au ajuns mai puternici decât legiunile Romei. Ei au înfipt crucea lingă Vulturul roman. Evanghelia în toată lumea și în inimile noastre. Strig acum în seara aceasta, o, Doamne, fă din nou acest lucru, și fă lucrul acesta, Doamne, în România“.

Ori de cîte ori vorbim despre încheierea lucrării, unii matematicieni încep să socotească, să

Ei au renunțat la bunurile lor. Nu știu ce are de gând Dumnezeu cu bunurile pe care le aveți dumneavoastră. Dar dacă El are în planul Său să vă ceară același lucru, El va purta de grijă nevoilor voastre. Niciodată să nu vă rugați pentru ploaie dacă nu sînteți pregătiți pentru furtună.

Ei și-au pierdut slujbele lor. Matei nu s-a mai întors niciodată la masa lui de vameș. Petru, pînă la urmă, a abandonat pentru totdeauna pescuitul. Pavel a pierdut una dintre cele mai promițătoare cariere politice. Nu vă rugați pentru ploaia tîrzie dacă nu sînteți pregătiți să pierdeți poziția și siguranța voastră socială. V-ați ruga acum pentru ploaia tîrzie dacă ați ști că aceasta ar aduce azvîrlirea voastră în stradă, fără un adăpost și fără cele necesare vieții?

Ei au fost persecutați. „Ei au ascultat de el. Și după ce au chemat pe apostoli, au pus să-i bata cu nufele, i-au oprit să vorbească în Numele lui Isus și le-au dat drumul. Ei au plecat dinaintea Soborului, și s-au bucurat că au fost învredniciți să fie batjocoriți pentru Numele Lui“ (Fapte 5,40-41). Ei au fost persecutați. Mulți dintre Dvs. știți mai mult despre aceasta decît știu eu. Toți apostolii au fost uciși, iar Ioan a murit mai tîrziu după exilul său. Au fost băgați în trunchiuri de copaci și tăiați cu fierăstrăul. Au fost aruncați în cazane cu ulei clocotind. Ei au fost crucificați. Cei care au primit ploaia timpurie au murit persecutați. Eu nu știu dacă vouă vă place acest lucru, dar mie îmi place să fiu ca ei.

Poate că ne place prea mult faptul de a fi populari, de a fi pe placul oamenilor. Cînd biserica s-a bucurat de popularitate din partea lumii, aceasta nu s-a datorat faptului că lumea s-a alăturat bisericii, ci pentru că biserica s-a alăturat lumii.

O biserică prosperă, bogată, niciodată n-a fost curată. Ca să ai o biserică curată, este necesară o persecuție. Slavă să fie adusă lui Dumnezeu pentru că anii de persecuție s-au încheiat în România. Dar dacă vreți să căutați o biserică curată, atunci uitați-vă după o biserică persecutată. Niciodată o biserică populară nu a fost cu-

rată. Există marea primejdie ca lumea să secularizeze biserica. Și aceasta mult mai repede decît evanghelizarea lumii de către biserică. În acele vremuri, ploaia timpurie a fost o problemă de viață și de moarte. Ipocrizia a fost dată pe față. Anania și Safira care au pretins că au adus, au dat totul, s-au prăbușit și au murit. Nu este de mirare, felul în care această întîmplare se termină în cartea Faptelor Apostolilor: „O mare frică a cuprins toată adunarea și pe toți cei ce au auzit aceste lucruri“ (5,11).

Atîta vreme cît ascunzi un păcat, atîta vreme cît aveți ceva de ascuns, vă rog... nu vă rugați pentru ploaia tîrzie. Atunci cînd Duhul lui Dumnezeu vine cu putere, păcatul devine o problemă de viață și de moarte. Nu te ruga niciodată pentru ploaie dacă nu ești pregătit să întîmpini furtună.

Dar ce spui fr. Bresee? În această lume văd durere și suferință. Foamete, suferință și boală. Revenirea Domnului Hristos este singura soluție la problemele acestei lumi. Ploaia tîrzie este singura cale ce poate pregăti omenirea pentru revenirea Domnului Hristos. Fără aceasta sîntem atît de singuri fără Isus.

Dați-mi voie să dau la o parte o înțelegere greșită cu privire la ploaia tîrzie. Noi așteptăm ca Dumnezeu să trimită ploaie. Dumnezeu ne așteaptă ca să o primim. Serva Domnului spune în cartea „Evangheliismul“ pag. 701: „Coborîrea Duhului Sfînt asupra bisericii este considerată ca fiind înaintea noastră: dar este privilegiul bisericii acela de a o avea acum. Umbrați după ea, rugați-vă pentru ea, credeți în ea. Noi trebuie s-o avem și cerul așteaptă s-o reverse“ (R.H. 19 martie 1895). Nu noi sîntem aceia care așteptăm, ci Dumnezeu ne așteaptă.

Un soț cu soția sa mergeau la plimbare pe o stradă. Deodată el s-a trezit mergînd singur. Soția rămăsese cu nasul lipit de vitrina unui magazin de îmbrăcăminte. Era acolo o rochie care-i plăcea.

„Este tocmai ceea ce doream să am“.

Fl. Bresee
Director General Asociația
Pastorală-Conferința Generală

„Da, dar nu ne putem permite acum s-o cumpărăm“ spuse soțul.

„Nu este vorba de cumpărat. Dorese numai să probez“, spuse soția. Așa că au intrat în magazin. Și soțul a rămas în grupul acela destul de mare de bărbați care așteptau în fața camerelor de probă. Soția a dispărut cu rochia pe care dorea s-o probeze... Și iat-o venind. Era așa de fericită încît parcă nici nu călca pe pămînt.

„O“, spuse ea, „este rochia mea, îmi vine perfect“. Rochia o satisfăcea în toate privințele. Soțul a trebuit să recunoască că era extraordinară, fantastică. Apoi s-au uitat amîndoi la preț. Nu și puteau nicidecum permite să cumpere rochia. Așa că... o așeză la loc. Așa că soților, nu știm niciodată dacă soțiile fac lucrul acesta în mod accidental sau... în mod intenționat. Dar o sîmînță a încolțit în mintea acestui tînăr soț. El nu mai putea să uite toată viața cît de frumos, cît de minunat arăta ea în rochia aceea. De aceea el se gîndește și face un plan pentru ca soția lui să aibă rochia respectivă. El se întoarce la magazin, dă un mic avans, urmînd ca rochia să fie pusă deoparte pînă ce va achita întreaga sumă. În fiecare săptămînă el reușește să strîngă, să

economisească ceva bani, ca să adauge la plata rochiei. Săptămîni, luni au trebuit să treacă pînă cînd el a putut să plătească și ultimul bănuț pentru rochia aceea. Rochia putea să fie acum luată și adusă acasă. Dar el își dă seama că a fost foarte risipitor, a fost o nebulie din partea lui, așa că el păstrează rochia pentru o ocazie neobișnuită, ieșită din comun. Astfel trec luni după luni. Apoi vine prima lor aniversare. Iată vine rochia. O singură privire la fața ei strălucește. Alargă la dormitor, rochia cea veche este dezbrăcată și rochia cea nouă este în sfîrșit îmbrăcată... aproape îmbrăcată. Rochia... nu și-a schimbat măsura... Dar ea... da! Ținîndu-și pe cît putea răsuflarea, sugîndu-și stomacul ca să fie mai suplă, dar cu nici un chip nu mai putea să poarte rochia. Așa că după toate încercările, o dă jos și o pune în șifonier. Ce părere aveți despre soția aceasta care zilnic cerea soțului ei... Te rog dă-mi rochia. Dar iată! Ea este acolo așteptînd ca ea să mai dea jos kilogramele ce s-au depus, pentru a putea s-o îmbrace.

Rușine să ne fie pentru că tot mereu strigăm spre Dumnezeu: „Doamne, dă-ne ploaie tîrzie!“ Dar Domnul așteaptă ca noi să fim gata s-o primim!

Așa că stimați frați și stimate surori este neînțelept (nebulie) să ne rugăm pentru ploaie tîrzie, pînă cînd nu sîntem pregătiți de furtună. Iar dacă doriți ca lucrurile să meargă mai departe așa cum merg ele de obicei, atunci vă rog, nu vă mai rugați pentru ploaia tîrzie.

Cînd ea va veni lumea noastră va fi zdruncinată. Dumnezeu este însă gata atunci cînd noi vom fi gata. El a făcut lucrul acesta în trecut, și îl va face iarăși. Dar mai întîi, El a trebuit să zguduie aceea mîna de oameni. El a trebuit să-i scuture de egoismul lor. Să-i zdruncine din viața aceea obișnuită a lor. Și după ce a zguduit un grup de oameni, cu mult mai puțini decît cei de astăzi, El i-a scos la lucrul și a zguduit lumea. Dacă lui Dumnezeu I se va îngădui să zguduie mulțimea prezentă în seara aceasta aici, atunci grupul acesta va zgudui întreaga Românie.

Problema însă este aceea că mîinile noastre sînt prea pline, inimile noastre sînt prea goale, iar noi... prea greu de zguduit.

Sînteți dispuși să lăsați în seara aceasta, pe Dumnezeu să vă zguduie? Sînteți gata să lăsați pe Dumnezeu să vă folosească pentru a zgudui lumea în care trăiți? Sînteți gata să goliți inimile voastre de eu și ele să fie umplute cu Duhul Sfînt?

Din preeriile Canadei, mama strigă pe micuța ei să vină la cină. Avea numai cinci anișori. Dar fetița n-a răspuns. Mama a ieșit îngrijorată căutînd-o afară, în jurul casei. A mers în șură, unde tata își termina ceea ce avusese de făcut! Fetița însă n-a mai putut fi găsită. Au alcătuit un grup de oameni pentru a o căuta. Au căutat toată noaptea și toată ziua următoare. Și noaptea următoare. În cele din urmă în după amiaza celei de-a treia zi, polițistul a chemat pe toți cei ce formau acest grup și întorcîndu-se spre tatăl fetiței îi spuse: „Noi am căutat de trei zile fără să dormim și aproape fără să mîncăm. Am căutat-o peste tot. Fetița nu este de găsit. Noi vom abandona, vom termina această căutare“. Dar ideea aceasta era inacceptabilă. Tatăl fetei nu putea fi de acord cu ea. „Vă rog“ spuse el „trebuie să fie undeva“. „Ascultați, un lucru n-am făcut noi. N-ați vrea să formăm un lanț lung de oameni și să mai încercăm pentru ultima dată?“

N-au putut spune nu, tatălui îndurerat. Au făcut un lanț strîns așa încît puteau să atingă brațele mîinii întinse de celălalt, și au început din nou să caute

de-a lungul preeriei. N-au mers prea departe și într-un loc, unul dintre cercetători, a văzut un picior mic acoperit de iarbă. Au găsit fetița! Dar nopțile au fost reci, șocul expunerii la frig și întineric a fost prea mare! Fetița murise. Ei au luat trupul fără de viață al fetiței și l-au așezat în brațele tatălui. Sărmanul om, și-a înălțat ochii spre ceruri și în timp ce lacrimile se rostogoleau pe obrajii lui, el se ruga mereu și mereu: „O, Doamne, de ce nu ne-am dat noi mîinile mai devreme“. O, Doamne, de ce nu ne-am strîns noi mîinile mai devreme“.

Încheind în această seară înțînirea noastră, cîți dintre dvs., doriți să strîngeți mîna, să dați mîna cu Duhul Sfînt. Să strîngem mîinile unii cu alții, pastori și membri laici. Să strîngem mîinile tineri și în vîrstă. De la apus la răsărit, și de la miază zi la miază noapte. Cîți dintre dumneavoastră doriți în această seară să vă ridicați împreună cu mine și să spuneți prin credința în Dumnezeu: „Doamne, vreau să dau mîna cu Duhul Sfînt și cu frații și surorile mele pentru a găsi pe cei pierduți din România“.

Doresc să dau mîna cu Duhul Sfînt și cu frații și surorile mele, ca să găsim pe cei pierduți. Vreți să întindeți și să prindeți mîna fratelui și sorei voastre? Să fie aceasta un simbol al unirii inimilor noastre în Duhul Sfînt și unii cu alții. Să ne unim mîinile pentru a găsi pe cei pierduți! Să ne rugăm:

Iubitul nostru Tată ceresc. Îți mulțumim pentru făgăduința de a trimite Duhul Sfînt în seara aceasta. Îți mulțumim pentru fiecare bărbat și pentru fiecare femeie ce stă înaintea Ta ca semn al consacrării lor. Unind mîinile noastre, ne unim inimile noastre ca să căutăm și să găsim pe cei pierduți. Fie ca primii stropi ai ploii tîrzii să înceapă să cadă asupra inimilor noastre în seara aceasta. Plecînd de aici, o Doamne, ajută-ne nu numai să facem lucrarea Ta, ci să o și sfîrșim. Te lăudăm în Numele lui Isus Hristos. Amin!

W.F.Brese

Predica ținută joi seara la încheierea înțînirii de la Tg. Mureș

SEMINAR MARANATHA

In zilele de 7-8 mai 1991, la sediul Conferinței Cluj, a avut loc un seminar Maranatha. La această întâlnire ne-am bucurat de prezența fratelui Jose Carlos Da Costa, directorul Departamentului „Slujirea Bisericii” din cadrul Diviziunii Euro-Africa. Dînsul a ținut acest valoros seminar, la care au participat slujbașii și pastorii Conferinței Cluj, precum și pastori invitați din conferințele Timișoara și Brașov. Cele două zile petrecute împreună, au constituit ocazia comuniunii cu Dumnezeu,

cu Cuvîntul Său, precum și a părtășiei frățești. Experiența noastră creștină și pastorală s-a îmbogățit cu două zile binecuvîntate de studiu teoretic, și mai ales practic, dînd un nou impuls angajării noastre în misiunea globală.

Seminarul propriu-zis este un program de opt zile pregătite pentru membri laici. În cele două zile ni s-a prezentat un rezumat, avîndu-se în vedere și faptul că au participat doar pastori. În cele ce urmează voi încerca să redau esența seminarului „Maranatha”, în ce constă el.

1. Obiectivul seminarului: pregătirea și antrenarea membrilor laici în lucrarea de evanghelizare personală, folosind metoda biblică „din casă în casă” (Fapte 5,42).

2. Istoricul seminarului: elaborat în Diviziunea Inter-Americană, seminarul a devenit principala metodă de evanghelizare folosită în diviziunea amintită și în cea a Americii de Sud. În prezent, ea se practică în mai multe diviziuni din lumea întreagă, printre care se numără și Diviziunea Euro-Africa. După ce în mai multe uniuni din diviziunea noastră metoda a dat rezultate, s-a hotărît generalizarea și extinderea ei. Astfel și Uniunea din România are posibilitatea de a aplica programul în țara noastră.

Metoda folosită în seminarul „Maranatha” nu este totuși o metodă nouă. Ea a fost utilizată în diferite forme chiar din perioada bisericii apostolice. În literatura Spiritului Profetic ea are o puternică bază inspirată.

3. Seminarul este fundamentat pe metodele practice recomandate de Spiritul Profetic. Voi exemplifica doar cu cîteva pasaje:

a) Necesitatea formării membrilor.

„Nu ar trebui să mai întîrziem în această lucrare bine planificată pentru educarea membrilor bisericii” (9T/119).

„Mulți (membri ai bisericii) ar dori să lucreze dacă ar fi învățați cum să înceapă. Ei au nevoie să fie instruiți și încurajați.

Fiecare comunitate ar trebui să fie o școală de instruire pentru slujitorii creștini. Membrii ei ar trebui să fie învățați cum să predea studii biblice, cum să conducă și să învețe grupele Școlii de Sabat, cum să ajute pe săraci, cum să îngrijească pe bolnavi, cum să lucreze pentru cei neconvertiți” (M.H./149).

b) Fiecare membru un misionar.

„Dacă fiecare (membru al bisericii) ar fi fost un misionar activ, solia pentru timpul nostru ar fi fost repede proclamată în toate țările, la orice popor, națiune și limbă” (6T/438).

„Noi sîntem martorii lui Hristos și nu ar trebui să permitem ca interese și planuri lu-

mești să absoarbă timpul și atenția noastră" (9T/53-54).

c) O lucrare bine planificată, organizată, sistematică, care urmează ținte precise.

„Este esențial să lucrăm în ordine, urmînd un plan organizat și un obiectiv definit. Nimeni nu poate instrui cu adevărat pe cineva, dacă nu se îngrijește ca lucrarea să fie urmată în mod sistematic și în ordine, astfel ca să fie încheiată la timp...

Planuri bine definite ar trebui să fie prezentate pentru toți cei interesați, cu asigurarea că ele sînt înțelese. Apoi să cereți ca cei care răspund de diferite departamente să coopereze în executarea acestor planuri. Dacă această metodă sigură și radicală este corect adoptată și dusă la bun sfîrșit cu interes și bunăvoință, ea va evita multe lucruri făcute fără nici un obiectiv definit și multe neînțelegeri inutile" (Ev. 94).

d) Formarea de mici grupe pentru slujire.

„De ce nu poartă credincioșii o grijă mai profundă, mai serioasă pentru cei care trăiesc fără Hristos? De ce nu se unesc doi sau trei să mijlocească înaintea lui Dumnezeu pentru salvarea unei persoane, și apoi să se roage pentru altă persoană? În comunitățile noastre să fie formate grupe pentru slujire...

Formarea de mici grupe mi-a fost prezentată de Cel care nu poate să greșească, ca fiind baza lucrării noastre creștine. Dacă comunitatea are un număr mai mare de membri, ei să fie organizați în grupe mici ca să lucreze nu numai pentru membrii bisericii, ci și pentru necredincioși". (7T/21-22).

4. Metoda de evanghelizare prezentată de seminarul „Maranatha" este practică, bazîndu-se pe aceste recomandări inspirate.

a) Cei care activează în cadrul acestui program sînt organizați în grupe de cîte trei persoane, numite celule. Activitatea practică se desfășoară totdeauna cu cei trei membri ai celulei, dintre care unul este responsabil. Se recomandă ca în componența celulei să fie reprezentate ambele sexe, precum și diferitele categorii de vîrstă.

b) Trei celule împreună (în

total nouă membri) formează o grupă de acțiune. Pentru fiecare grupă de acțiune și în cadrul ei, pentru fiecare celulă, se atribuie un teritoriu în care lucrează (cartier, stradă, blocuri etc.)

c) Activitatea grupelor de acțiune și implicit a celulelor începe sîmbătă după amiază la casa de rugăciune cu un program de aproximativ o oră, care se împarte astfel:

— prezentarea Cuvîntului (30 minute)

— pregătirea în vederea mărturisirii (20 minute)

— rugăciune (10 minute)

După aceea urmează lucrarea propriu-zisă de teren, din casă în casă. La sfîrșitul activității de aproximativ trei ore, grupele de acțiune se întîlnesc din nou la casa de rugăciune pentru împărtășirea experiențelor și rugăciune.

d) În ce privește conținutul activității celulelor există următoarele posibilități:

— Sondaj de opinie. Oferă posibilitatea de a sta de vorbă cu oamenii și a depune mărturie despre experiența noastră cu Hristos. Apoi în funcție de interes, lucrarea se continuă cu ore biblice în familie sau în grupe organizate.

— Activitatea „samariteanul". Se desfășoară în spitale, azile, închisori etc., cu caracter de binefacere.

— Asistență socială. Organizarea de acțiuni caritabile pentru ajutorarea celor săraci.

— Curieri. Distribuirea de cărți poștale, pliante, reclame cu posibilitatea de a răspunde prin poștă.

— Purtători de lumină. Lucrarea de mărturie, distribuire de reviste, pliante etc. Se asociază cu mărturia personală.

— Cercuri de studii biblice. În casele oamenilor ospitalieri.

— Mijlocire. Grupe de rugăciune care funcționează în timp ce cei activi lucrează pe teren. De regulă se compun din cei care nu se pot angaja în activitatea de teren (vîrstnici, bolnavi, etc.)

5. Mărturia personală. În Sfînta Scriptură, Dumnezeu ne numește martori ai Săi, atît în Vechiul Testament (Isaia 43, 10; 44, 8), cît și în Noul Testament (Luca 24, 48; Ioan 15, 27; Fapte 1, 8-22; 2, 32; 3, 15).

Rolul martorului este acela de a mărturisi, de a depune mărturie.

Ce trebuie să conțină mărturia personală pe care o dăm în fața oamenilor? „Luptați să treziți bărbați și femei din insensibilitatea lor spirituală. Spuneți-le cum L-ați găsit pe Isus și cum v-a binecuvîntat de cînd ați cîștigat experiență în slujba Sa. Spuneți-le ce binecuvîntări primiți sînd la picioarele lui Isus și învățînd lecțiile prețioase ale Cuvîntului Său. Spuneți-le despre bucuria și fericirea vieții creștine. Cuvintele voastre calde și înflăcărare îi vor convinge că ați găsit comoara de mare preț. Cuvintele voastre amabile și încurajatoare să arate că într-adevăr ați găsit o cale superioară. Aceasta este adevărata lucrare misionară" (9T/38).

Mărturia personală se prezintă scurt, în cel mult trei minute și ea conține următoarele elemente:

a) Viața mea înainte de a-L accepta pe Isus.

b) Cum am devenit credincios?

c) Viața mea de cînd am devenit credincios.

Mărturia personală scoate în evidență puterea lui Dumnezeu

FESTIVALUL EVANGHELIZĂRII

Urmare din pag.4

Sale, trebuie să fie gata să răspundă la orice pentru Hristos.

În încheiere s-a făcut un apel mișcător să strîngem rîndurile în efortul de a căuta și a salva pe cei ce sînt gata să piară departe de casa Părintelui creșc.

„Festivalul Evanghelizării" de la Tîrgu Mureș, organizat imediat după încheierea Conferinței Cluj pe al cărui teritoriu s-a desfășurat, va constitui pentru noi multă vreme o plăcută amintire, căci a fost fără îndoială un mijloc de îmbogățire a cunoștințelor și experienței noastre pentru lucrare. Fie ca binecuvîntările primite să aducă rod spre slava lui Dumnezeu.

A. Moldovan
Director al Asociației Pastorale

care poate fi primită prin credință și care produce minunea transformării păcătosului într-un biruitor fericit.

6. Locul programului „Maranatha” în cadrul lucrării de evanghelizare. Metoda se practică de către membri laici, cu participarea și sub conducerea directă a pastorului, timp de 3-6 luni. În acest timp se continuă lucrarea cu cei interesați sub formă de ore biblice la domiciliu sau în grupe organizate de studiu. După această pregătire dinșii pot fi invitați la campania publică de evanghelizare, ținută de pastor sau de un evanghelist. „Maranatha” este o metodă de evanghelizare care trebuie aplicată și îmbinată cu alte metode pentru o eficiență maximă.

7. O apreciere personală (subiectivă). Se pune întrebarea: În ce fel poate contribui seminarul și programul de acțiune „Maranatha” la lucrarea de evanghelizare ce se desfășoară în prezent în țara noastră? Ași răspunde astfel:

a) Oferind un plan concret pentru formarea și implicarea membrilor în lucrarea de evanghelizare. În ultimul timp nevoia de pregătire se face simțită din ce în ce mai accentuată. Se împlinește din nou cuvintele lui Isus: „Mare este secerișul, dar puțini sînt lucrătorii” (Matei 9,37).

b) Prezentînd un cadru organizat în care membrii bisericii își desfășoară activitatea lor misionară, cu obiective definite și rezultate vizibile. Va trebui să ne obișnuim cu acest mod de lucru planificat pe perioade mai mici și mai mari. Avînd ținte concrete, lucrarea poate înainta cu forțe concentrate în direcția propusă, membrii care participă în această lucrare au un teritoriu delimitat, crescînd astfel simțămîntul lor de responsabilitate.

c) Concentrînd conținutul lucrării personale asupra mărturiei personale. O viață schimbată este cea mai mare dovadă în favoarea adevărului. Ea conține o deosebită putere de convingere. Va trebui să devenim martori nu atît de mult ai bisericii, ai doctrinei, ai Sabatului, ci martori ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos, prezentînd efectele harului

CAMPANIA NAȚIONALĂ DE EVANGHELIZARE

Pentru buna ei desfășurare este nevoie de:

- 100.000 Biblii
- 500.000 Seturi de Seminarii de Apocalips
- 100.000 Marea Luptă
- 2.500 Instructori pentru Seminariile de Apocalips

Toate acestea, oameni și materiale, așezate totalmente la dispoziția Duhului Sfînt.

Dar mai înainte de declanșarea acestei acțiuni sfînte, să ne îndreptăm spre cele spuse de Domnul prin profetul Ioel:

„Dar chiar acum, zice Domnul, întoarceți-vă la Mine cu toată inima, cu post, cu plîns și cu bocet.

Sunați din trâmbiță în Sion! Vestiți un post, chemați o adunare de sărbătoare. Strîngeți poporul, țineți o adunare sfîntă... Preoții, slujitorii Domnului, să plîngă între tindă și altar și să zică: „Doamne, îndură-Te de poporul Tău”.

Sfișițați-vă inimile nu hainele și întoarceți-vă la Domnul, Dumnezeul vostru. Căci El este milostiv și plin de îndurare, îndelung răbdător și bogat în bunătate” (Ioel 2, 12-17).

*

Albert Einstein a ajuns la concluzia că folosirea atomului este de fapt reversul creațiunii. Vezi cum această descoperire care-ți oprește răsufllarea face ca raportul biblic al creațiunii să poată fi primit fără dificultăți. Dacă un om poate transforma fără dificultăți materia în energie, nu poate oare Creatorul a toate să transforme energia în materie?

„Căci El zice și se face; poruncește și ce poruncește ia ființă” - Ps. 33, 9.

Albert Einstein a arătat că între energie și materia cunoscută nouă, există o corespondență perfectă. Energia invizibilă se poate transforma în materie vizibilă și... invers.

transformator, ale puterii divine date spre biruință. Va trebui să prezentăm experiența unei vieți de credință și ascultare, ca oferind în realitate bucurie, satisfacție în prezent și nădejde pentru viitor.

d) Folosind o parte a Sabatului pentru lucrarea misionară. Ea nu vine în contradicție cu scopul Sabatului și cu modul în care el trebuie păzit. Este recomandat să facem bine în Sabat, iar activitatea „Maranatha” urmărește binele suprem al omului. În Sabat membrii noștri pot consacra timp pentru lucrare, iar oamenii sînt disponibili și accesibili.

e) Generalizînd diferite activități pe grupe. În aproape toate departamentele bisericii noastre există o organizare pe grupe de activitate. Obișnuindu-ne cu această metodă vom contribui la dezvoltarea relațiilor frățești în comunitate.

f) Urmărind scopul lui Dumnezeu de a pregăti lumea pentru a doua venire a lui Hristos. Misiunea noastră este globală. Solia trebuie să ajungă la toți oamenii. Metoda folosită în programul „Maranatha”, lărgeste mult posibilitatea de a intra în contact cu cei care trăiesc în jurul nostru.

Nădejdea noastră fericită, apropiata revenire a lui Isus Hristos ne unește în cea mai actuală și urgentă activitate a bisericii: evanghelizarea. Să ne rugăm ca Duhul lui Dumnezeu să ne dea înțelepciunea și puterea ca folosind cele mai adecvate metode să grăbim venirea lui Hristos. „MARANATHA”!

Gyèresi Ernő
Pastor
Districtul Cluj

Campania Națională de Evanghelizare 1991 — 1992

Obiectiv: Obiectivul CNE este ca, prin harul lui Dumnezeu,

a) să împlinim însărcinarea dată de Domnul Hristos pentru consolidarea comunităților existente și

b) să ducem Evanghelia în multe orașe și sate noi și să întemeiem comunități adventiste noi ca o parte a Misiunii Globale.

CNE pleacă de la ideea că toată activitatea de evanghelizare trebuie să aibă la bază comunitatea, rolul principal revenind pastorilor și membrilor comunității locale. Pentru aceasta se va lucra în vederea depistării și dezvoltării darurilor spirituale și capacităților membrilor și pastorilor cuprinși în acest plan.

Perioada: CNE va începe la 1 iunie 1991 și se va întinde pînă la 31 mai 1992.

Persoanele și organizațiile angajate: Ținta este ca fiecare comunitate, fiecare membru al comunității, grupele de tineret, fiecare responsabil de activitatea misionară, fiecare pastor, fiecare slujbaș de la birourile conferințelor, uniunii, editurii sau altor instituții, să țină adunări de evanghelizare publică, cu obiectivul de a conduce oamenii să devină membrii ai bisericii adventiste.

Tipul de adunări de evanghelizare: Acțiunea principală de evanghelizare se va baza pe Seminariile Apocalipsa (24 studii), care vor fi prezentate în cercurile de studiu din case, în comunități și în săli publice; de asemenea, campanii evangelistice scurte de seceriș (5-7 prelegeri), campanii complete de proclamare publică a Evangheliei (21-28 prelegeri), cursuri de sănătate, care vor prezenta complet mesajul advent. Tipul de adunări de evanghelizare va fi ales conform interesului, capacităților și darurilor spirituale ale membrilor comunității și ale pastorului care va lucra în acțiunea de evanghelizare respectivă.

Planul general de organizare:

1. CNE va începe odată cu Convenția Evangheliștilor, la 3 iunie 1991, la Tg. Mureș.

2. Din iunie 1991, pînă în decembrie 1991, vor avea loc două acțiuni principale:

a. **Cîștigarea de prieteni care să fie conduși la Isus:** În orice comunitate și în orice localitate cu puțință va avea loc o distribuire în masă de oferte de înscriere la cursul „Biblia spune”. Solicitățile vor fi urmărite de membri și de pastori. Scopul este să cîștigăm cît mai mulți prieteni ai bisericii și să-i pregătim prin studii biblice individuale ca să participe la adunările de evanghelizare care vor începe în ianuarie. Pot să fie folosite și alte programe, cum ar fi evanghelizarea medicală.

b. **Seleționarea și instruirea de prezentatori pentru seminariile de Apocalipsa care vor începe în ianuarie:**

În cursul acestei veri, fiecare pastor, respon-

sabil al activității misionare și comunitate vor alege din rîndurile lor membri care pot să prezinte Seminariile de Apocalipsa. Ținta este ca un membru din 25 să prezinte un Seminar. Această proporție dă un rezultat de 2.250 de seminarii. 500 de membri mai capabili și mai zeloși vor ține simultan două cursuri, la fel ca și toți pastorii și angajații bisericii, ceea ce adaugă 1.000 de seminarii, ducînd la un total de 3.250. În paralel, se vor institui echipe care să desfășoare acest program prin corespondență. În timpul acesta vor continua celelalte programe de evanghelizare (scurte și complete) conduse de pastori și de responsabili cu lucrarea misionară.

În cursul toamnei 1991, în fiecare conferință se va asigura echiparea și instruirea celor selecționați, așa încît în ianuarie 1992 ei să poată începe lucrul.

3. **Materiale:** Fiecare prezentator va primi un set de materiale, care va conține, pe lîngă altele, 25 de Biblii și 50 de seturi din seminarul de Apocalipsa. Se vor mai folosi uneori materialele pentru retroproiector oferite de diviziune.

4. Între 1 ianuarie și 31 mai 1992 vor avea loc următoarele acțiuni:

a. În a doua sau a treia duminică din ianuarie, vor începe TOATE seminariile de Apocalipsa și TOATE prelegerile de evanghelizare. Obiectivul este o acțiune SIMULTANĂ, unită a tuturor comunităților și a tuturor pastorilor.

b. Seminariile și prelegerile se vor desfășura timp de 12-14 săptămîni, deci pînă la sfîrșitul lui martie, începutul lui aprilie 1992. Apoi, în funcție de situațiile individuale se vor ține clase de pregătire pentru botez ca „follow up” al seminariilor și al prelegerilor. De-a lungul întregului an, persoanele pregătite vor fi botezate.

c. În mai 1992 va avea loc o campanie națională de seceriș, cu sprijinul Conferinței Generale.

d. Pentru 31 mai 1992 va fi planificată o zi mondială de botez. Toate comunitățile și toți pastorii trebuie să facă din această zi, o zi specială de botez în România. Fiecare conferință și uniunea vor stabili niște ținte pentru acea zi.

Continuare și evaluare: La începutul lui iunie 1992, se vor organiza 2-3 întîlniri cu pastori, responsabili cu activitatea misionară, persoane selectate dintre instructorii de seminarii și conducătorii de tineret, ca un punct culminant spiritual al acestei CNE. Cu această ocazie se va face o evaluare a activității și rezultatelor, se vor prezenta materiale și planuri pentru integrarea noilor membri, pentru educarea și formarea noilor membri pentru lucrare misionară.

Comitetul Uniunii

AVANCRONICĂ LA CAMPANIA NAȚIONALĂ DE EVANGHELIZARE

Conferința Brașov

În cadrul bisericii noastre, Conferința Brașov este cea mai tinăra conferință ca alcătuire administrativă. Dar aceasta nu înseamnă că nu are comunități vechi, cu rădăcini adânci în istoria bisericii noastre.

Conferința Brașov cuprinde comunitățile de pe teritoriul a 5 județe: Sibiu, Covasna, Harghita, Brașov și Prahova. Ca să intrăm puțin în amănunte, ea cuprinde 44 orașe mari, 268 comune și 1084 sate. În 93 din aceste localități arde lumina Evangheliei.

Am dori să începem raportul nostru cu o întrebare: Care este cîntarea preferată a Domnului? Fiecare dintre noi avem cîte o cîntare preferată și tot așa și Domnul nostru are o preferință. Stă scris în Biblie lucrul acesta și se găsește în Isaia 5,1-2 p.p.: „Voi cînta Prea Iubitului meu, cîntarea Prea Iubitului meu despre via Lui. Prea Iubitul meu avea o vie, pe o cîmpie foarte mănoasă. I-a săpat pămîntul, l-a curățit de pietre și a sădit în el vișele cele mai alese...” E minunat să constatăm că această cîntare preferată a Domnului este despre biserica Sa. Îi mulțumim că noi constituim valorile spre care El își îndreaptă permanent atenția.

Conducerea Conferinței Brașov este recunoșcătoare lui Dumnezeu pentru două lucruri:

În primul rînd pentru că Îl cunoaștem pe adevăratul Vier, Cel care ne-a săpat pe mîinile Sale. El cu mîna Lui sădește fiecare mlădiță, de aceea este atît de îndreptățită așteptarea Sa ca noi să aducem roade.

Al doilea motiv îl constituie colaboratorii noștri, cei 30 pastori și lucrători ai Conferinței, la care se

adaugă membrii comunităților și evangheliștii.

Este atît de încurajator pentru noi să vedem eforturile pe care frații le depun, lucrînd pe ploaie la construcțiile bisericilor. Este atît de plăcut să întîlnești tineri aplecați peste foile de reacție, însumînd rezultatele unei evanghelizări, sau strînși în grupe de rugăciune, cerînd mai multă lumină, mai multă putere, mai multe uși deschise. Dumnezeu să binecuvînteze pe toți aceștia!

Ne pare rău că nu putem spune totul despre experiențele misionare ale frățietății noastre, dar un prinos al acestor rezultate, un sноп de legănat, vom prezenta. Desigur noi așteptăm secerișul cel mare, dar sнопul de legănat își are valoarea sa. Poate că unii îl consideră modest, dar să nu uităm că în spatele acestor cifre se găsesc rugăciuni, străduințe și sudoare. Mai mult decît aceste cifre sînt valorile cele mai mari ale sufletelor care au găsit pe Hristos.

În cadrul lucrărilor de evanghelizare din anul trecut au fost botezate 500 de suflete pe cuprinsul Conferinței noastre. Anul acesta pînă în prezent, au fost conduse la apa botezului aproximativ 250 persoane. Mulți alții se pregătesc și așteaptă clipa legămîntului lor cu Dumnezeu. A fost o deosebită bucurie ca timp de 2 săptămîni membrii comitetului Conferinței să contribuie la examinarea unora dintre cei care au fost botezați. Aceasta este urmarea lucrărilor de evanghelizare, a miilor de vizite, a miilor de pliante „Biblia spune”, cu care tinerii și vîrstnicii au bătut la ușile oamenilor. S-a lucrat în peste 30 localități unde nu avem prezență adventistă și în felul acesta „petele albe” se restrîng.

Surorii s-au hotărît să viziteze azi

lele de bătrîni, spitalele și îndeosebi pe cei care-și trăiesc ultimele zile, datorită suferinței lor incurabile, ce este adesea ca o condamnare la moarte.

S-au făcut nenumărate evanghelizări în sate, campanii scurte și lungi. Evanghelistul Edmond Constantinescu a susținut o campanie de succes în orașul Cîmpina. Foarte mulți participanți au arătat interes deosebit pentru soluția biblică de a rezolva problema umană.

Am reușit să fim prezenți în închisori și avem bucuria să spunem că oarecum această inițiativă a pornit din cadrul Conferinței noastre. O soră și-a pus problema celor de după gratii. A bătut la mai multe uși pînă a ajuns la persoanele care răspund în acest domeniu. Urmarea a fost că s-a permis pătrunderea în închisori.

În cadrul Conferinței noastre se vizitează 3 închisori. Deschiderea acestui drum a pornit de la penitenciarul din Codlea. Mai întîi ni s-a condiționat vizita și anume, avem posibilitatea să vizităm numai deținuții care aparțineau bisericii noastre. Ne-am bucurat că le-am putut spune că nu avem nici un credincios al bisericii în rîndul deținuților, și ne-am întristat totodată că faptul acesta ne-a închis poarta spre sufletele din captivitate. Am hotărît atunci să vizităm familiile deținuților. Am primit adrese și frații au căutat să împlinească pe cît posibil atît nevoile spirituale, cît și cele materiale ale acestora. Din ce s-a găsit la aceste adrese, doar un exemplu semnificativ: O cocioabă, dacă poate fi numită astfel, adică 4 pereți, deasupra un nailon (căci acoperișul lipsea), iar sub el se strîngeau seara, mama și copiii. Frații au construit un acoperiș, au adus hrană, haine și

tot ce trebuia. Rudele acestor nevoiași au mers la închisoare și au povestit ofițerilor ce au făcut adventiștii. Astfel s-au deschis mai întâi inimile și apoi porțile. Rezultatul se va vedea mai târziu, deși sînt unii care deja solicită botezul.

Și acum o altă experiență elocventă din lucrarea de evanghelizare.

O femeie din Buda - Florești, a găsit o Biblie pe care a deschis-o pentru prima dată în viața ei. Primele cuvinte pe care le-a citit au fost: „Pocățiți-vă căci Împărăția Cerurilor este aproape“. De atunci merge peste tot și spune tuturor aceste cuvinte, arătîndu-le textul biblic. Ea este deja un misionar serios. A înțeles că a fi salvat, înseamnă a merge să salvezi pe alții.

Un alt caz: În urma lucrării din casă în casă, un tînăr s-a convertit și acum, însoțit de un frate, lucrează în comuna în care s-a născut. Cartea sa de vizită este trecutul său, cînd era cel mai de temut din satul său. Azi dă mărturie pentru lucrarea harului din inima sa. Schimbarea din viața sa, este cel mai bun argument și oamenii îl ascultă cu plăcere. S-au alăturat lui soția și mama. În casa mamei sale a adunat peste 20 copii pe care i-a învățat cîntece și poezii advente susținînd apoi cu ei o serbare. Astfel serbarea din inimă s-a transformat în serbarea casei și a satului.

Din ce în ce mai multe laude se aduc la adresa lui Dumnezeu, umplînd satele, comunele și orașele Conferinței noastre, împlinindu-se astfel cuvintele profetului Isaia: „Doamne, mîna Ta este puternică, ei n-o zăresc. Dar vor vedea rîvna Ta pentru poporul Tău, și vor fi rușinați... Dar nouă, Doamne, Tu ne dai pace, căci tot ce facem noi, Tu împlinești pentru noi“.

Aceasta este realitatea. Totul se datorește Domnului care a lucrat pentru noi. Și acum, înmulțește poporul Tău, Doamne, înmulțește poporul Tău și arată-Ți slava. Dă înapoi tot hotarul țării!

Trebuie să întindem aceste hotare pînă la ultimul suflet din această țară. Toți să se simtă cetățeni ai Împărăției Cerurilor!

Domnul să fie laudat!

Pastor: V. Peicu
Secretar al Conferinței

Conferința Bacău

Conferința Bacău cuprinde 8 județe din Moldova. În aceste județe avem 152 de comunități, 8 districte pastorale, 9 districte misionare ce funcționează și ca centre de instruire misionară.

În cadrul Conferinței Bacău activează un număr de 39 de pastori, din care 5 la Conferință, deservind un număr de aproximativ 9500 de membri.

În desfășurarea activității evanghelice în mai bine de 100 de comunități s-au organizat activități misionare speciale - la care sînt angrenați mai bine de 500 evangheliști laici.

În 159 localități, acești vestitori ai adevărului au prezentat lumina Evangheliei, solia mîntuirii prin Isus Hristos. Peste 2500 de persoane, în familie, studiază ciclul de 24 de studii cu referire la doctrina biblică a mîntuirii.

S-au ținut 38 de campanii publice de evanghelizare, la care s-au adăugat și campaniile ținute la Bacău și Galați de frații Calvin Rock (Conferința Generală) și fr. Elysée.

În penitenciarele de la Iași, Tg.

Ocna și Bacău, lumina Evangheliei supune inimi, îmblințește spiritele și asemenea tilharului de pe cruce acești oameni rostesc: Doamne, adu-Ți aminte de mine... Fii milostiv mie păcătosul“.

Prin corespondență, literatură, ajutor practic celor în nevoie, Evanghelia se predică. De remarcat că noii convertiți la adevăr sînt cei mai activi și zeloși evangheliști laici.

Pregătim temeinic seminarile de Apocalips și organizăm campanii publice de evanghelizare de lungă durată (Roman ș.a.).

Toate acestea se datoresc în excelsivitate lui Dumnezeu.

Lui i se cuvine recunoștința și mulțumirea noastră. În putera Lui mergem înainte în lucrarea ce ne stă în față.

Pastor

T. Huțanu

Secretar al Conferinței

O CHEAMA... GENOVEVA

S-a născut într-o familie fericită care avea de toate — tatăl fiind pădurar. Într-o zi, însă, s-a trezit fără nimeni, la un orfelinat. După ce și-a acceptat soarta, a început să ajute ceilalți copii. Pedagogă o punea deseori să-i supravegheze. Cea mai mare bucurie era să stea de vorbă cu cei ce pășeau de prima dată pragul orfelinatului, să vadă ce i-a adus acolo și să le ofere ceva din căldura sufletească de care aveau nevoie.

Au trecut anii. S-a căsătorit, are doi copii...

Într-o zi de februarie mergînd pe stradă se gîdea la buna ei prietenă de școală, căreia îi spunea Vivi, neștiind că Vivi, chiar atunci, umbla pe străzile aceluiași oraș — unde se mutase de curînd — și se ruga: „Doamne, ajută-mă să o întîlnesc pe prietena mea de școală, să-i vorbesc despre Domnul Isus și să vină cu mine la adunare!“.

Minunea întîlnirii s-a petrecut. Și minunea schimbării vieții. Chiar de la prima întîlnire cu biserica, toate așteptările și nevoile lăuntrice ale Genovevei au fost împlinite. Chiar atunci s-a și înscris la clasa de botez. Va fi botezată duminică, 9 iunie a.c.

Dar povestea ei devine povestea altora, povestea băieților și fetelor pe care nimeni nu-i poate înțelege, doar cel ce a trecut pe aceeași cale tristă. La două luni după ce frecventează Biserica Adventistă, se gîndește la orfelinat, la copiii de acolo și „atacă reduta“. Obține biruința. Duminică îi aduce la ea acasă și cu un flanelograf împrumutat, cu diapozitive și ce mai poate ea și bunul ei tutore, Vivi, explică Evanghelia lui Ioan celor 40 de fete care țin în mîină fiecare cite un Nou Testament.

La botezul care a avut loc înainte de botezul ei cu două săptămîni, a venit însoțită de 20 de fete. Cîte vor veni la botezul Genovevei?

Pastor aj.
Bardan Gabriel

EU SÎNT ACELA!

Pastor:
Iacob Stelian

Pentru cei mici

C. Brîncuși:
Cap de copil

In satul Bogonos din județul Iași nu avem nici un membru, așa că în ziua de 20 aprilie, am localizat pe hartă acest punct și cu rugăciune am plecat la drum.

Cu câteva zile înainte, am apelat la „grupa samariteanului milos” care s-a pregătit pentru această acțiune. S-a întocmit o listă de aproximativ 22 de persoane cu copii mulți și foarte necăjiți, așa că împreună am intrat în acest sat, avînd cu noi ajutoare umanitare.

În prima casă am găsit o persoană interesată de adevăr care a început să vină la adunare la Iași, apoi am intrat rînd pe rînd în vreo zece case, unde am lăsat Biblii, ziare și ne-am rugat cu ei.

Spre sfîrșitul acestei acțiuni, am intrat într-o ogradă unde s-au adunat mulți oameni care au pus întrebări referitoare la revenirea Domnului Isus pe norii cerului. În acea curte, am predicat și împreună am cîntat mai multe cîntări. Spre sfîrșit, o femeie cam de 50 de ani, pe nume Nechita Aristița — o femeie foarte înțeleaptă, căreia i-a plăcut să citească mult în viață și într-adevăr cunoștea multe lucruri din Scripturi, a spus cu glas tare:

— Domnule, vezi casa de acolo?... Acea este casa mea, vă rog să veniți cînd doriți, căci eu voi anunța tot satul și oamenii vor auzi lucruri minunate în casa mea.

I-am promis că ne vom duce și chiar atunci am stabilit și ziua cînd, pregătiți, vom veni. Ne-am despărțit greu de acei oameni atît de primitivi și prietenoși. Eram bucuroși că avem o casă în care vom fi bine primiți.

Pe 4 mai, m-am dus cu doi lucrători pe care aveam de gînd să-i amplasez acolo, la Nechita Aristița, pe care am găsit-o cu totul schimbată.

În timp ce discutam cu dînsa, vine fratele ei, Arădeanu Sandu foarte beat și începe să facă gălăgie. La un moment dat, auzind de diapozitive, mă invită la el acasă, în cealaltă parte a satului. Am răspuns imediat invitației și ne-am dus la dînsul. Casa s-a umplut imediat de copii, tineri și mulți oameni. Cînd am intrat în casă, acest om mi-a spus următorul lucru:

— „... Știi cum îl chema pe omul acela care s-a dat jos din dud cînd a venit Isus în casa lui?”

— „Zacheu!” i-am spus eu.

— „...Să știi că azi, eu sînt acela!”

Azi, în satul Bogonos am început studiul sistematic al Sfințelor Scripturi și un lucrători destoinic și curajos se ocupă duminică de duminică de dînșii.

Domnul să fie lăudat!

MAMA...

Dacă mai ai o măicuță
Fiule, fă ce-ți revine:
Totdeauna să-i ceri sfatul
Și să faci tot va spune.

Cînd tu vei avea în viață
Numai bine, nu și rău,
Să știi că ea pentru tine
Se roagă lui Dumnezeu.

Nu-i nimic în astă lume
Orișicît ai căuta;
Chiar de-ar fi să ai de toate
Nimic nu-i ca mama ta.

.....
Am avut și eu o mamă,
Cînd eram copil ca voi,
Ce mă învăța cu teamă

Să mă feresc de cei rău.

Nu era ea învățată
Că nici carte nu știa,
Dar slăvit să fie Domnul
De credința ce-o avea.

Dacă astăzi scriu acestea
Și le scriu așa cum pot,
Le-am învățat de la mama
De cînd eram mic de tot.

Dragi copii, dacă în viață
Vreți să fiți toți fericiți,
Ascultați părinții voștri
Și pe Domnul să-L iubiți.

Gh. Gîndoiu

BUCURIA ÎMPLINIRII

La început, Dumnezeu "... a pus dragoste în oameni. Cu această putere nemaipomenită ei au sădit rîvna pentru Casa Domnului.

Au urmat pe rînd dezlănțuite stihile împotrivrării pentru a distrage credința, pentru a culca la pămînt floarea abia răsărită. Dar s-a sculat Marele Voievod Mihail și a binecuvîntat cu glas de sînge și foc: „Aici va fi o Casă de rugăciune pentru toate popoarele“. Și truditarii au început lucrul. Zidurile trecutului cădeau unul cîte unul, iar în locul lor, mai semețe ca piscurile, mai durabile ca piatra, se înălțau spre slava lui Dumnezeu, Osmale!

Temelia era fabricată din adevăr și dreptate. Cu rugăciune și post continuau lucrările. O mîna de supuși ai Împărăției harului ascultau vocea lăuntrică a Duhului. Treizeci la număr. Cu puteri dăruite de sus înălțau schele de izbîndă și lucrarea mergea înainte.

De unde atîtea materiale?... Unde se poate găsi fier, nisip, ciment?... dar de grinzi cum vom face rost?...

Atunci a răsunat făgăduința transformată de Isus în realitate: „Al Domnului este pămîntul cu tot ce este pe el“... și și-au deschis stăvilarele, iar Domnul a turnat din bogăția-I nemăsurată.

În timpul lucrului pe furiș, în nopțile întunecate ale primejdiei, mereu și mereu suna chemarea în mintea fiilor ascultători: „Strîngeți-Mi pe credincioșii care au făcut legămînt cu Mine prin jertfă. Atunci cerurile vor vesti dreptatea Lui“... Și cerurile au ascultat pe Creator, iar ploaia a înconjurat mașina ce transporta mobilierul, ca lîna lui Ghedeon pe vremuri.

„Mărit să fii Tu, Doamnă!“ izbucnea din piepturile tuturor și lucrul mergea înainte. Cu palmele bătătorite, băieți și fete, copii și bătrîni depuneau ultimile eforturi și acelea primite de curînd de la Dumnezeu pentru desăvîrșirea lucrării.

Era peste puterea omenească, dar Isus asigurase succesul.

Astăzi ne încălzim inimile și gîndurile la jarul amintirilor. Dar nu, nu vrem să se încheie aici. E încă puțin față de ce ne stă înainte. Ne-am legat prea mult de Isus ca să putem spune:

„Destull!“ După ce am epuizat puterile spre slava Domnului ne-am așezat ca și Maria pe vremuri pentru a primi reînsuflețirea de la fața Sa.

Răspunsul n-a întîrziat: „Lucrul acesta nu se face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Sfînt“. „Voi turna Duhul Meu peste orice făptură...“ Acum sîntem în întrecere cu secunde de har, de aceea lupta va fi pe măsura timpului rămas. Steagul trebuie înfipt pe frontispiciul clădirii spiritului în vederea restaurării tuturor lucrărilor la revenirea Domnului în slavă.

De aceea ne unim și zicem: „Iată-ne, trimite-ne“ și „Amin, vino Doamne Isuse!“

Cuvîntul din partea lui Dumnezeu pentru ocazia binecuvîntată a inaugurării sau consacării în slujba lui Dumnezeu a Casei de Rugăciune a Comunității Dolhești a fost rostit de fr. Colțuneac Vasile, consilier al Conferinței Bacău. Au luat parte de asemenea, frații pastori Liga Iosafat, Năstăsescu Titi și Gheorghe Merealbe.

Pastor-asistent
Baciu Eugen

Sfîrșit de cale

— S-a stins din viață fratele URDĂ NICOLAE în vîrstă de 95 de ani, membru al comunității VIȘUL DE JOS, județul Maramureș.

În anul 1925 se atașează bisericii A.Z.S., prin botez, păstrînd pînă în ultima clipă a vieții sale nădejdea adventă. A fost primul pionier al lucrării speranței advente de pe frumoașa și binecuvîntata VALE A VIȘULUI. A fost chemat să lucreze pentru Domnul în calitate de prezbiter al comunității timp de 55 de ani. A fost întărit prin binecuvîntarea și ales ca membru al comitetului conferinței în mai multe sesiuni.

În anii grei ai războiului, și după, activează ca prezbiter cu binecuvîntare, atît în comunitatea VIȘUL DE JOS, cît și în comunitățile din împrejurimi în lipsa personalului pastoral, dovedind astfel legătura sa puternică cu lucrarea, cu biserica pe care o slujea cu credincioșie și sinceritate.

A fost cunoscut ca un bărbat harnic, alerga din zori pînă în noaptea, alături de scumpa sa soție Sava, ca să asigure plînea cea ce toate zilele celor 8 vlăstare scumpe cu care i-a binecuvîntat Dumnezeu. A fost un soț bun și un tată iubitor. A trăit împreună cu soția 63 de ani.

Bătrîn și sătul de zile a coborît încet scara vieții pînă la ultima treaptă, depunînd la picioarele Mîntuitorului său scump, bagajul drumetiei sale.

Cu ocazia înmormîntării sale, familia și prietenii credincioși din comunitățile în care a lucrat l-au condus la locul odihnei temporare, încredințînd țărînei corpul lui neînsuflețit.

Cuvîntul lui Dumnezeu a fost rostit cu acea ocazie de pastorii: PUȘCAȘU VASILE, BOIA GRIGORE și CIORBA IOSIF, cuvînt ce a adus familiei îndurerate și celor prezenți, mîngîiere și îmbărbătare. Credem că fratelui Urdă și tuturor celor mîntuiți, Marele Răsplătitor le va spune în ziua aceea:

„Bine bun și credincios, ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria Stăpînului tău“.

Pastor
CIORBĂ IOSIF

— Închide ochii în nădejdea adventă fr. Măruș Nicolae, membru al Com. Lisa, Teleorman.

Născut în anul 1903, primește credința adventă în 1928, fiind un zelos lucrător laic, prezbiter ani de-a rîndul, îndemnînd, sfătuiind, dîndu-se pe sine pildă altora.

La cei 88 de ani săi, moartea nu l-a surprins, o aștepta cu deplină încredințare în făgăduința învierii.

Înmormîntarea a avut loc pe data de 29.III.1991 în com. Lisa, cuvîntul Scripturii fiind prezentat spre mîngîierea celor rămași, de către fr. pastor-ajutor G. Bîrsan.

Pastor-as.
G. BÎRSAN